

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 P 094464 22 GŽ

Novi Travnik, 13.05.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Nijaz Krnjić predsjednik vijeća, Stana Imamović i Alma Islamović članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja I.J. sin D. iz G.V.-U,, zastupan po punomoćnici Selmi Rustempašić-Hozić advokat iz Bugojna, protiv tuženog P.J. sin D. iz G.V.-U.,, u žalbenom postupku zastupan po punomoćniku Abazu Omeragić advokat iz Donjeg Vakufa, radi utvrđivanja prava vlasništva, vrijednost spora 30.001,00 KM, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljena protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 P 094464 19 P od 27.09.2021.godine, u sjednici vijeća održana 13.05.2022.godine donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba tužitelja se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 P 094464 19 P od 27.09.2021. godine.

Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženog za naknadu treskova za sastav odgovara na žalbu u iznosu od 840,00 KM.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja za utvrđenje da je zakonit posjednik i vlasnik dijela nekretnina označenih kao k.č. 516 iz popisnog lista broj 192 k.o. i to pola kuće donjeg sprata i desne polovine tavana, polovine stepenica, dvije garaže, dvije šupe, jedne štale i polovine dvorišta do puta za Volare i da je slijedom prednjeg utvrđenja tuženi dužan trpjeti da se na ovim nekretninama tužitelj upiše kao posjednik i u katastarskom operatu i vlasnik u zemljišnim knjigama prema skici vještaka geodetske struke i da svaka strana snosi svoje troškove parničnog postupka.

Protiv ove presude žalbu je blagovremeno izjavio tužitelj iz svih žalbenih razloga propisanih članom 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku. U odnosu na povrede postupka navodi da su počinjene povrede člana 8. Zakona o parničnom postupku jer su materijalni dokazi samo pobožani i citirani iskazi svjedoka, tako da je izostala ocjena tih dokaza a posebno iskaza braće i sestara parničnih stranaka koji svjedočili na okolnost čitanja testamenta kod notara i da ostavinski postupak nije zakonito proveden i da obrazloženje presude nije sačinjeno prema propisanim standardima, da iz navedenih razloga činjenično stanje nije pravilno utvrđeno, jer tužitelj nije bio prisutan na ostavinskoj raspravi niti upoznat sa sadržajem testamenta, da za preciziranje tužbenog zahtjeva u skladu sa nalazom vještaka nije bilo potrebe, budući da iz skice vještaka proizilazi da se tužbeni zahtjev iz tužbe u svemu podudara sa stanjem na skici vještaka, a u tužbi je i navedeno da je skica vještaka

sastavni dio presude, da osnovanost tužbenog zahtjeva proizilazi iz materijalnih dokaza, između ostalog i iz ugovora o poklonu i rješenja o nasljeđivanju u kojima su navedene samo katastarske oznake parcele. Stoga predlaže ovom sudu da preinači pobijanu presudu i usvoji tužbeni zahtjev u cijelosti ili da presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odluku.

Tuženi je dostavio odgovor na žalbu. Oспорava sve žalbene navode kao paušalne i predlaže ovom sudu da žalbu odbije kao neosnovanu i potvrdi prvostepenu presudu. Potražuje naknadu za sastav odgovora na žalbu u iznosu od 840,00 KM.

Nakon što je ispitao osporenu presudu u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je zaključio:

Žalba nije osnovana.

Predmet tužbenog zahtjeva je utvrđenje da je tužitelj po osnovu ugovora o poklonu broj OPU-IP 63/09 od 22.04.2009. godine stekao zakonit posjed i vlasništvo na dijelu parcele k.p. 516 evidentirana u popisnom listu broj 192 k.o. i to pola kuće donjeg sprata i desne polovine tavana, polovine stepenica, dvije garaže, dvije šupe, jedne štale i polovine dvorišta do puta za Volare i da je tuženi dužan trpjeti da se na ovim nekretninama upiše kao posjednik i vlasnik u katastarskom operatu i zemljišnim knjigama prema skici vještaka geodetske struke i da svaka strana snosi svoje troškove parničnog postupka.

Po prijedlogu parničnih stranaka izvršen je uvid u ugovor o darovanju broj OPU-IP 63/09 od 22.04.2009.godine zaključen između oca parničnih stranaka i tužitelja, darovni ugovor od 14.05.2006.godine ov. broj 046-0-06-V-00863 zaključen između oca parničnih stranaka i tuženog, testament sačinjen kod notara Jasminke Mahmutbegović broj OPU-IP:206/2013 od 19.04.2013.godine kojim je majka parničnih stranaka svim nasljednicima podijelila dio svoje imovine, u posjedovni list broj 1022 k.o. i rješenje o nasljeđivanju broj 46 0 O 065989 16 O od 02.03.2016.godine iz ostavinskog postupka koji je proveden iza majke parničnih stranaka. Na okolnost identifikacije parcele broj 516 provedeno je vještačenje po vještaku geodetske struke, izvršen uvid u nalaz vještaka sa skicom od 13.11.2020.godine, saslušana vještakinja Ruža Pilić i svjedoci S.Š., M.A., M. i S.J..

Ocjenom provedenih dokaza na način propisan članom 8. i 123. stav 2. Zakona o parničnom postupku, prvostepeni sud je utvrdio da je predmetna, u naravi kuća površine 55 m², tri pomoćne zgrade površine 46 m², 42 m² i 14 m² i dvorište površine 505 m² na kojoj je prije izlaganja kao posjednik bio upisan otac parničnih stranaka umrli D.J. sa dijelom 1/1, koju je ugovorom o poklonu od 14.05.2006. godine poklonio tuženom i da je ugovorom od 22.04.2009. godine istu parcelu poklonio tužitelju i nisu provedeni i katastarskom operatu, da je 19.04.2013. godine majka parničnih stranaka J.J. kod notara sačinila pismeni testament pred svjedocima kojim je dio svoje imovine raspodijelila svojoj djeci, tako je tuženom P.J. ostavila cijelu spornu parcelu, da je nakon njene smrti proveden ostavinski postupak i rješenjem o nasljeđivanju broj UPP-31/16 (broj sudskog spisa 46 0 O 065989 16 O) od 02.03.2016. godine, utvrđena ostavinska masa i nasljednici. Iz sadržaja rješenja

proizilazi da su na ročište koje je održano 02.03.2016. godine pristupili svi pozvani nasljednici, među kojima je i tužitelj i da su svi priznali testament ostaviteljice sačinjen 19.04.2013. godine (strana 4 rješenja), primili se nasljedstva po osnovu testamenta i zakonskih nasljednih dijelova u odnosu na imovinu koja nije obuhvaćena testamentom, a ušla je u ostavinsku masu. Ovim rješenjem tuženi P.J. je naslijedio predmetnu nekretninu i u katastarskom operatu u popisnom listu broj 192 k.o., upisan sa dijelom 1/1.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanje, koje nije dovedeno u u sumnju ni žalbom tužitelja, neosnovani su žalbeni navodi da provedeni dokazi nisu cijenjени na propisani način i da odlučne činjenice nisu pravilno i potpuno utvrđene.

Neosnovani su i žalbeni navodi da ostavinski postupak nije proveden prema pravilima iz Zakona o nasljeđivanju u Federaciji BiH („Službene novine Federacije BiH“ broj 80/2014). Naprotiv, kako je već i navedeno u ovoj odluci, iz rješenja o nasljeđivanju od 02.03.2016.godine proizilazi da su na ostavinsku raspravu na kojoj je proglašen testament, pozvani i pristupili svi nasljednici iza umrle J.J., pa i tužitelj, priznali testament ostaviteljice od 19.04.2013. godine i prihvatili se testamentarnog i zakonskog djela u nepokretnim i pokretnim stvarima koje su ušle u ostavinsku masu.

Članom 3. Zakona o zemljišnim knjigama Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“ broj 19/03 i 54/04) propisane su pretpostavke za upis prava vlasništva u zemljišnu knjigu. Između ostalog, da se u zahtjev mora priložiti isprava koja je osnov za sticanje stvarnog prava, a članom 5. istog zakona da vlasništvo i druga stvarna prava na nekretninama nastaju tek upisom tih prava u zemljišnu knjigu.

Članom 52. Zakon o stvarnim pravima („Službene novine Federacije BiH“ broj 66/2013 i 100/2013) je propisano da se pravo vlasništva na nekretninama stiče na osnovu zakona, nasljeđivanjem, pravomoćnom sudskom odlukom ili konačnom odlukom drugog određenog organa.

Kako iz testamenta OPU-IP 206/13 od 19.04.2013. godine, rješenja o nasljeđivanju broj UPP-31/2016 od 02.03.2016. godine na koje ni jedan nasljednik nije izjavljivao žalbu i nalaza vještaka geodetske struke od 13.11.2020. godine, proizilazi da predmetna nekretnina nije upisana u zemljišnim knjigama, odnosno da tuženi nije vlasnik nego je upisan kao posjednik u popisnom listu broj 192 k.o., neosnovani su i žalbeni navodi istaknuti u odnosu odbijajući dio zahtjeva da je vlasnik predmetne parcele, jer tužitelj, na kome je bio teret dokaza, nije dokazao ni da je tuženi vlasnik ove parcele, a utvrđenje činjenice da li je zakonit posjednik i nije sudska nadležnost.

Neosnovan je i žalbeni navod da pobijana presuda nije jasno obrazložena, jer je obrazloženje pobijane presude sačinjeno prema standardima iz člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku i članom 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Ostale žalbene navode ovaj sud nije cijenio iz razloga propisanih članom 231. Zakona o parničnom postupku.

Kako ne stoje žalbeni razlozi a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, temeljem odredbi 226. Zakona o parničnom postupku, žalbu je valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu.

Predsjednik vijeća
Nijaz Krnjić

Izvjestilac
Stana Imamović

Predsjednica Građanskog odjeljenja
Mirjana Grubešić